

Odluka:

VSRH Gzz 265/2003-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Gzz 265/2003-2

Datum odluke: 22.04.2004

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - zahtjev za zaštitu zakonitosti

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Gzz 265/03-2

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca Tome Gložinića, kao predsjednika vijeća, te Damira Mratovića, Ljubice Munić, mr. sc. Olge Jelčić i Davorke Lukanović Ivanišević, kao članova vijeća u ovršnom predmetu ovrhovoditelja HD T. d.o.o. V. G., koga zastupa punomoćnik B. K., dipl pravnik, protiv ovršenika D. P. iz Đ., radi ovrhe na nekretninama, rješavajući zahtjev za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetnika Republike Hrvatske od 8. kolovoza 2002. godine, br. G-DO-651/02 protiv pravomoćnog rješenja Županijskog suda u Osijeku od 18. travnja 2002. godine, br. Gž-276/02-2, kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Đakovu od 8. listopada 2001. godine, br. Ovr-2263/99-13, u sjednici održanoj dana 22. travnja 2004. godine,

r i j e š i o j e :

Odbija se zahtjev za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetnika Republike Hrvatske kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem obustavljena je ovrha, određena rješenjem o ovrsi od 30. lipnja 1999. godine, broj Ovr-2263/99, radi naplate ukupno 121.509,92 kn sa sporednim potraživanjima prodajom nekretnina ovršenika i namirenjem ovrhovoditelja iz novčanog iznosa dobivenog prodajom, jer i nakon treće dražbe nekretnina se nije uspjela prodati.

Drugostupanjskim rješenjem potvrđeno je rješenje prvostupanjskog suda.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske podigao je zahtjev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primijene odredaba Ovršnog zakona (Narodne novine 57/96, 29/99, 42/00; dalje OZ), te je predložio da se nižestupanjska rješenja ukinu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Na zahtjev za zaštitu zakonitosti nije odgovoreno.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

U provođenju rješenja o ovrsi, nekretnine ovršenika, koje su predmet ovrhe, procijenjene su na iznos od 485.846,96 kn. Prva javna dražba održana 5. svibnja 2000. godine ostala je bezuspješna, jer se nije pojavio ni jedan ponuditelj - kupac, a isto tako i druga javna dražba održana 6. listopada 2000. godine. Na javnoj dražbi od 8. listopada 2001. godine (treća), kako se nije pojavio ni jedan ponuditelj, ovrhovoditelj kao kupac ponudio je da mu nekretnine, koje su predmet ovrhe, budu prodane za jednu kunu. Ponuda ovrhovoditelja nije prihvaćena i ovrha je obustavljena.

U zahtjevu za zaštitu zakonitosti se iznosi, da je odluka o obustavi ovrhe u suprotnosti sa čl. 21. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama OZ (Narodne novine 29/99; dalje ZID OZ 99), jer na trećoj dražbi nekretnina ovršenika može biti prodana bez ograničenja najniže cijene u odnosu na utvrđenu vrijednost. Takvom prodajom da bi bila namirena tražbina ovrhovoditelja koja premašuje vrijednost jedne polovine utvrđene vrijednosti nekretnine ovršenika.

Čl. 21. st. 4. ZID OZ 99 određeno je, da ako nekretnina ne bude prodana ni na drugom ročištu, sud će u roku od najmanje 15 do najviše 30 dana zakazati treće ročište na kojemu nekretnina može biti prodana bez ograničenja najniže cijene u odnosu na utvrđenu vrijednost. Izričaj da nekretnina može biti prodana bez ograničenja, po pravnom shvaćanju ovoga suda, treba shvatiti da nekretnina može biti prodana bez ograničenja najniže cijene, pod uvjetom da se pritom postupa u skladu s načelom ovršnog postupka što ga sadrži odredba čl. 6. OZ, prema kojemu će se pri provedbi ovrhe paziti na dostojanstvo ovršenika, te na to da ovrha za njega bude što manje nepovoljna. Temeljna svrha provođenja ovrhe je namirenje tražbine ovrhovoditelja, a dosljedno tome i ispunjenje obveze ovršenika. Provođenje ovrhe koje ne dovodi ni do djelomičnog namirenja ovrhovoditeljeve tražbine, protivno je svrsi zbog koje se ovrha provodi, jer ovršenik ostaje i nadalje u obvezi ispuniti ovrhovoditeljevu tražbinu, ali istovremeno ostaje i bez predmeta na kojemu je ovrha bila određena i provedena. Zbog navedenog nižestupanjski sudovi nisu pogrešno primijenili odredbe OZ, kada nisu prihvatili ponudu ovrhovoditelja na javnoj dražbi od 8. listopada 2001. godine, što je dovelo do obustave ovrhe.

Dosljedno izloženom odbijen je zahtjev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan na temelju čl. 408. st. 2. u vezi čl. 393. ZPP.

U Zagrebu, 22. travnja 2004. godine

Predsjednik vijeća:
Tomo Gložinić, v.r.